

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2015. évi november hó 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A büntetőügyben elkövetett hamis tanúzás büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2015. évi június hó 9. napján kihirdetett 3.Bf.2214/2013/16. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Kazincbarcikai Járásbíróság 2013. október 1. napján kelt 17.B.379/2013/6. számú ítéletével bűnösnek mondta ki a vádlottat hamis tanúzás büntetében (1978. évi IV. törvény 238. § (1), (2) bekezdés), ezért őt 1 évi próbaidőre felfüggesztett 9 hónap börtönbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, az ellen a vádlott és a védője jelentett be fellebbezést felmentésért.

A Miskolci Törvényszék 2015. június 9. napján kelt 3.Bf.2214/2013/16. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, s a vádlottat a hamis tanúzás büntetékének (1978. évi IV. törvény 238. § (1) bekezdés, illetve (4) bekezdés) vádja alól felmentette.

A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére felmentése miatt bűnösségének a megállapítása és büntetés kiszabása végett fellebbezett. Fellebbezésének írásbeli indokolásában indítványozta, hogy a Miskolci Törvényszék határozatát az ítéltábla változtassa meg akként, hogy a vádlottat az 1978. évi IV. törvény 238. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő büntetőügyben elkövetett hamis tanúzás büntetében mondja ki bűnösnek. Vele szemben - figyelemmel az 1978. évi IV. törvény 87. § (2) bekezdésére - az 51. § alapján pénzbüntetést szabjon ki és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezze a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére. A vádlott és a védője a másodfokú bíróság ítéletét tudomásul vették.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az ügyész fellebbezését fenntartotta, s indítványozta, hogy az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg, s a

vádlottat mondja ki bűnösnek büntetőügyben elkövetett hamis tanúzás büntetében (1978. évi IV. törvény 238. § (1), (4) bekezdés) és ezért pénzbüntetésre ítélje.

Az ítéletábra elsődlegesen azt rögzíti, hogy az ügyészi fellebbezés a Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontja értelmében joghatályos, az megnyitja a harmadfokú felülbírálat lehetőségét, melyre figyelemmel az ítéletábra a fellebbezés elbírálására a Be. 393-394. §-ai szerinti nyilvános ülést tűzött. A harmadfokú nyilvános ülésen jelenlévő ügyész az írásbeli fellebbezését fenntartotta, míg a vádlott védője a másodfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást felülbírált abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e (Be. 387. § (1) bekezdés). Ezen felülbírálat során megállapította, hogy az eljáró bíróságok a perrendi szabályok betartásával folytatták le a büntetőeljárást. A másodfokú bíróság által kiegészített tényállás is megalapozott, mely körben az ítéletábra a Be. 388. § (2) bekezdése alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - csupán annyi pontosítást tesz, hogy a ... Rendőrkapitányságon S feljelentése alapján ... szám alatt indult büntetőeljárás (másodfokú ítélet alulról 6. bekezdés), a vádlott elé 2012. augusztus 23. napján a 2011. május 19. napján kelt előfizetői szerződést tárták (másodfokú ítélet alulról 2. bekezdés), a ... Járásbíróság ítéletében a 10 rb. csalás büntetéből 2 rb. kísérlet, s V1 4 rb. magánokirat hamisítás vétségében is bűnösnek mondta ki a bíróság.

Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét állapította meg büntetőügyben elkövetett hamis tanúzás büntetében. Ezzel szemben a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy „a vádlott által a büntetőügyben tett objektíve valótlan állítás nem az ügy lényeges körülményére vonatkozott”, s ezen okból őt a Be. 6. § (3) bekezdés a/ pontjában írt okból - bűncselekmény hiányában - felmentette. A másodfokú bíróság jogi álláspontját, melynek lényege szerint „az adott hívószám tulajdonosa személyének sem a tanúvallomás megtételének időpontjában, sem azt követően jelentősége nem volt” (másodfokú ítélet 8. oldal alulról 3. bekezdés) részletesen megindokolta, mely indokokkal az ítéletábra maradéktalanul egyetért. A BH-ban közzétett 2014.328. számú döntés szerint „A büntetőügyben elkövetett hamis tanúzás büntette elkövetésének megállapíthatósága szempontjából a büntetőügy lényeges körülménye mindaz, amelyre a bizonyításnak ki kell terjednie, tehát a bűncselekmény törvényi tényállási elemeit alkotó (releváns) történéseken túl az a körülmény is, amely a büntető anyagi és eljárási jogszabályok alkalmazása szempontjából az ügy eldöntésére befolyással lehet.”. Az ítéletben megjelölt telefonszám használatát V1 2011. augusztus 1-én - még a vádlott 2012. január 5. napján történt tanúkénti kihallgatását megelőzően - elismerte, s az, hogy ezen számnak ki a tulajdonosa, az ügy mikénti elbírálása szempontjából relevanciával nem bír, mint ahogy azt a másodfokú bíróság részletesen helyesen kifejtette.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra a másodfokú bíróság mindenben törvényes ítéletét helytálló indokainál fogva a Be. 385. §-a folytán alkalmazandó Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2015. évi november hó 10. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 3.Bf.2214/2013/16. számú ítélete az ítéltábla végzésével a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2015. évi november hó 10. napján

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Kiadó.